

Joan Ribó Canut

SÍNDIC GRUP PARLAMENTARI ESQUERRA UNIDA

ARA QUE TÉ VINT ANYS...

SUMARIO

PRINCIPALS ELEMENTS DE REFORMA DE L'ESTATUT. 1. Nacionalitat històrica. 2. Drets mediambientals. 3. Denominació. 4. Simbologia. 5. València. 6. Estructura territorial: Comarcalització. 7. Dret Civil València. 8. Capacitat negociadora en Europa. 9. Rebaixa del 5% en les eleccions autonòmiques. 10. Capacitat de dissolució de les Corts Valencianes. 11. Aument de competències. 12. Relacions amb CCAA de l'Antiga Corona d'Aragó. 13. Canvi en el model de finançament autonòmic. 14. Modificacions estatutàries de caràcter més tècnic.

El dia 1 de juliol de 1982 el Congrés dels Diputats va ratificar l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana aprovat prèviament pel Senat. L'Estatut, amb molt poques modificacions de com avui està en vigor, entrava en vigor el 10 de juliol del 82. Ara compleix vint anys el nostre Estatut. Però aquest feliç esdeveniment no té, per desgràcia, el tarannà de joventut i dinamisme que significava aquella bella i ja vella cançó de Joan Manuel Serrat. D'alguna forma l'Estatut d'Autonomia del nostre País va tenir molts pecats de naixement i el seu vint aniversari més que un cant a la seua joventut és un crit demanant una reforma del mateix que millore el seu funcionament i, sobretot, el seu caràcter, tarannà, personalitat i contingut polític per a tots els valencians i valencianes.

Cal fer un poc d'història del naixement de l'Estatut. No és una història agradable com ho palesa el poc interès del pensament «políticament correcte» per a recordar, per a fer memòria del seu procés d'elaboració i posterior aprovació. Al meu entendre és la història d'una gran frustració per a totes les persones que defensarem l'autonomia i també el triomf de tots aquells que treballaren per a limitar-la.

Recordem alguns elements d'aquell procés: El 8 d'octubre de 1978, poc després de constituir-se el primer Consell Pre-autonòmic, es signa el Compromís Autonòmic per totes les forces polítiques valencianes, inclosa la UCD, que exigia que el procés autonòmic anara per la via de l'article 151 de la Constitució, el camí de les nacionalitats històriques. En gener del 79 el Consell inicia el procés autonòmic per aquesta via del 151 que suposa la participació dels Ajuntaments i en juliol d'aquest any es constitueix la primera comissió redactora de l'Estatut.

Però en la UCD es té por al desenvolupament autonòmic i s'impulsa la política del «frenazo autonómico» imposant que tots els processos autonòmics vagen per la via de l'article 143 de la Constitució, la via de les autonomies de «segona». Només escapa a esta política imposada per UCD Andalusia gràcies a una posició política decidida i sense vacil·lacions de l'esquerra que es capaç d'imposar-se i guanyar el referèndum preceptiu en totes les províncies d'aquesta CCAA.

En el País Valencià la imposició del govern central d'anar per la via lenta del 143 té unes característiques, desenvolupament i peculiaritats específiques com si es tractara de la batalla decisiva per a frenar les aspiracions autonòmiques dins l'Estat Espanyol. Sens dubte, l'anomenada batalla de València tenia aquest rerefons i motivacions d'estat: Evitar la «desintegración de España», emprant terminologia molt a l'ús en aquells moments. València viu unes situacions de violència al carrer en contra de les autoritats democràtiques, de terrorisme amb l'esclat de bombes contra intel·lectuals com Sanchis Guarner i Fuster que mai s'investiga molt seriosament per la Delegació del Govern. La situació, que si emprarem llenguatge actual no dubtaríem en denominar «kale borroka blavera», va tenir les seues conseqüències polítiques i va anar complint els objectius previstos: Dimissió del President Albiñana del PSPV, que es substituït per Enrique Monsonís de la UCD. Paralització de l'elaboració de l'Estatut. Baixada de la senyera quatribarrada del Palau de la Generalitat pera ja no tornar mai més a ser hissada. Empantanegament del procés autonòmic per la via del article 151 etc.

El 23 de febrer de 1981 hi ha l'intent de cop d'Estat i Milans del Bosch treu els tancs als carrers de València i les seues conseqüències polítiques es deixen sentir prompte en la política autonòmica. El «frenazo autonómico» ja no és només una qüestió de la UCD. Aquest partit i el PSOE apropen posicions i duen endavant un compromís que cristal·litza en la Llei Orgànica d'Harmonització del Procés Autonòmic (la LOAPA) que harmonitza a la baixa i de forma restrictiva el procés de desenvolupament autonòmic com després, quan el mal ja estarà fet, sentenciarà el Tribunal Constitucional.

Curiosament el 23-F suposa un relançament del procés autonòmic valencià en termes cronològics: El 10 d'abril del mateix any (quaranta dies després) el Plenari nomena una nova comissió redactora de l'Estatut. L'1 de maig, de matinada, es signa el text original de l'estatut de Benicàssim, curiosament, només en castellà i amb uns continguts que són de mínims per a l'esquerra i el nacionalisme. Els ponents de la UCD ho fan a títol personal. Després aquest partit

rebutja el text i s'inicia un procés rocambolesc on en la Comissió Constitucional de les Corts Estatals es canvia el text (per exemple es potència el paper de les Diputacions i es dificulta la comarcalització) i després es rebutjat en el Ple de les Corts. Una negociació entre el PSOE i la UCD en Madrid li donen al nostre Estatut el seu toc final. El nostre país es deia País Valencià en l'Estatut de Benicàssim, Regne de València a l'eixida de la Comissió Constitucional i finalment, Comunitat Valenciana fruit del pacte de Madrid entre UCD i el PSOE.

Que un Estatut es redacte a pocs dies i sota el pes i l'impacte polític del 23-F, que un Estatut tinga que ser negociat i consensuat fora del mateix país per polítics molts d'ells aliens al nostre territori no són precisament qualitats del mateix per a tirar coets d'alegria autonomista i de pes polític de la nostra terra. Aquest pecat original de l'Estatut d'Autonomia (de Madrid) de la Comunitat Valenciana ha estat sens dubte la base i una de les causes principals de què qualsevol enquesta de valoració del sentiment autonomista, de la vinculació de la població a les institucions valencianes, done com a resultat un dels més pobres de tot l'Estat Espanyol.

Conscients d'aquesta situació en Esquerra Unida des del mateix naixement com a organització, sempre hem estat d'acord en que calia reformar en profunditat l'Estatut d'Autonomia i sempre ha estat un tema destacat en tots els programes electorals autonòmics al llarg d'aquests setze anys d'existència d'EUPV. Un Estatut que, per a ser just, cal reconèixer que ha permès un procés de transferències entre l'Estat i el nostre País comparables a les rebudes per les autonomies de caràcter històric o Andalusia. Avui, vint anys després, hem de dir en positiu que tenim un nivell de competències transferides de l'Estat totalment comparables a les rebudes per Catalunya, País Basc, Galícia o Andalusia. El problema principal no són les competències encara que queden mancances en aquest tema.

El problema principal continua sent la seua subalternitat respecte a les decisions centrals. «Reformarem l'Estatut en la mesura que ens deixen les nostres direccions centrals», venen a dir dia rera dia els grans partits reafirmant la subalternitat de tota la política valenciana. El problema és el neo-provincialisme cada vegada més preocupant i potenciat pel PP, el setge perenne a que està sotmès la unitat de la nostre llengua i cultura impossibilitada de sobreviure en l'aïllament i l'amputació a què és sotmesa pel govern autonòmic. El problema és veure la nostra autonomia totalment reduïda a un instrument d'administració i de gestió que oblida sistemàticament el respondre i ser expressió d'una identitat històrica clarament diferenciada com l'article dos de

l'Estatut proclama. El problema també és que fan falta polítics autonomistes on la política valenciana siga el seu interès principal i no un trampolí per assolir «más altos designios» en Espanya o en Europa.

PRINCIPALS ELEMENTS DE REFORMA DE L'ESTATUT

A continuació passem a descriure els principals punts que a l'entendre d'Esquerra Unida caldria reformar. Són les nostres propostes, allò que nosaltres voldriem sense plantejar-nos que després caldrà assolir acords i consensos com té previst l'Estatut d'Autonomia per a la seua reforma. Som conscients de què una reforma d'un Estatut d'Autonomia necessita amplexos consensos i què, per tant, bastants de les nostres propostes avui no poden eixir endavant.

Però també pensem que no es pot abordar tots els dies reformes estatutàries, que tenen un complex procés de gestació. Apostem per una reforma consensuada però una reforma no una mera operació de maquillatge que deixe sens resoldre els principals problemes que té el nostre Estatut.

1. NACIONALITAT HISTÒRICA

Uns dels elements que a l'entendre d'Esquerra Unida cal desenvolupar d'una forma clara en la reforma de l'Estatut un contingut que siga expressió de la identitat històrica del poble valencià conjugant en un mateix projecte polític la voluntat de futur com a poble i com a societat

A títol de proposta proposarem les següents modificacions en el Preàmbul i en l'article 1 (en lletra cursiva)

A nivell de modificació del PREÀMBUL.

El present Estatut constitueix la manifestació de la voluntat del poble valencià d'autogovernar-se. Dotant-se amb aquest fi de les institucions pròpies oportunes i assumint el nivell competencial màxim per a la realització d'un projecte de vida en comú que garantitze la seua identitat com a poble, unes relacions

socials justes i lliures i l'exercici de la solidaritat entre el poble.

L'Estatut d'autonomia possibilita la recuperació de la història de valencians i valencianes, com expressió moderna de les institucions de l'Antic Regne de València. L'actual País Valencià aspira així a una síntesi equilibrada entre la irrenunciable herència de la tradició i les exigències presents de la democràcia, de la llibertat, de la igualtat i de la preservació del medi ambient, legats a transmetre a les futures generacions.

Modificació de l'Article 1

Art. 1. (Nova redacció)

1. El poble valencià, en expressió de la seua unitat i com a nacionalitat històrica, en exercici del dret a l'autogovern que tenen els pobles i que la Constitució Espanyola reconeix a cada nacionalitat, es constitueix en comunitat autònoma amb la denominació de País Valencià, els poders del qual emanen de la voluntat del poble valencià i de la Constitució en els termes del present Estatut.

2. DRETS MEDIAMBIENTALS

Un dels aspectes que més han canviat en els últims vint anys és la consciència mediambiental així com la preocupació pel deteriorament progressiu de les condicions naturals i ecològiques del nostre territori. Cal introduir-ho com a element de gestió general

Com a redacció possible:

Art. 2. Afegir al final «i defensar integralment les millors condicions mediambientals en el seu territori».

3. DENOMINACIÓ

Canviar en tot el text de l'Estatut la denominació Comunitat Valenciana per la de País Valencià recuperant així la denominació de l'Estatut de Benicàssim.

Es tracta de tornar a la denominació que va ser emprada majoritàriament en el període pre-autonòmic i que va ser assumit pel mateix Estatut consensuat de Benicàssim en cara que després fora canviada en la comissió constitucional del Congrés per imposició de la UCD.

4. SIMBOLOGIA

Entenem que cal obrir la simbologia actual a altres símbols que representen també en moltes sensibilitats al nostre País.

Art. 5.

1. Formen part també de la simbologia oficial del País Valencià, el Penó de la Conquesta, l'escut reial de Pere el Cerimoniós i l'himne de la Moixaranga.

2. Una llei de les Corts Valencianes determinarà l'ús de la simbologia oficial.

5. VALENCIÀ

Sens dubte el tema del valencià, de la nostra llengua, és un dels temes capitals de l'Estatut. Un tractament inadequat del mateix ha donat lloc a continus problemes en aquests últims vint anys i continuarà sent una font de conflictes independentment de les instàncies que es fiquen per a intentar resoldre'ls com és per cas l'Acadèmia Valenciana de la Llengua. El cas del requisit lingüístic en l'ensenyament i dels titulats en filologia catalana és l'última expressió del mateix.

Deixar clara la unitat del valencià amb una llengua més ampla, que mundialment es diu català, és imprescindible (encara que la forma siga tant recamblesca com la que es planteja en la introducció de la llei de creació de l'AVL) per a la supervivència del valencià. Un valencià segregat és un valencià reduït progressivament a la seua desaparició per incapacitat de complir la

funció bàsica d'una llengua que és la comunicació a tots els nivells. Independentment de tots els arguments científics al voltant de la unitat lingüística, cap llengua pot sobreviure sense una mínima «massa crítica» que permeta l'existència de publicacions escrites, literatura, mitjans de comunicació etc.

Es proposa la següent redacció de l'article 7

Art. 7. (Nova redacció)

- 1. El valencià, denominació tradicional de la llengua catalana, és la llengua pròpia del País Valencià.*
- 2. El valencià és l'idioma oficial del País Valencià, així com també ho és el castellà. Ningú podrà ser discriminat per raó de la seua llengua.*
- 3. La Generalitat garantirà l'ús normal i oficial d'ambdós idiomes, prendrà les mesures necessàries i crearà les condicions, junt a les altres institucions públiques, que permeten arribar a la seua igualtat plena quant als drets i deures dels valencians i valencianes. Les Universitats Valencianes, seran el referent normatiu oficial en allò que fa referència al valencià, i podran establir acords amb els ens amb funcions similars de tot el territori que comparteix el mateix àmbit lingüístic.*
- 4. Mitjançant Llei es prendran les mesures que calguen per tal de garantir l'ús, la recuperació i la normalització del valencià a tot el territori, es regularan els criteris d'aplicació de la llengua pròpia en tots els àmbits de l'administració i en l'ensenyament, així com l'exigència del requisit lingüístic en l'accés a la funció pública.*

6. ESTRUCTURA TERRITORIAL. COMARCALITZACIÓ

Potenciar el paper de les Diputacions front a la Generalitat i disminuir el paper de les comarques en el nou model territorial és un altre tema que va eixir clarament enfortit en el calvari de l'Estatut de Benicàssim fins a la seua aprovació final.

El resultat d'aquesta situació és clar. Vint anys després de l'aprovació de l'Estatut un dels pocs articles del mateix que continua verge i sense desenvolupar és precisament l'article 46 que es refereix a l'estructura comarcal. En aquest període s'han desenvolupat mancomunitats, àrees metropolitanes i les diputacions han continuat fent un paper en la pràctica de duplicitat en molts aspectes amb la Generalitat.

Dues vegades ha presentat Esquerra Unida un proposició de llei de comarcalització amb gov -
 erns de signes distints. El resultat sempre el mateix: La comarcalització mai troba un lloc en
 l'esquema estatutària vigent. I, al nostre entendre, la comarcalització és imprescindible per arti -
 cular el nostre territori de forma adequada i garantir una correcta gestió territorial dels grans
 serveis que gestiona la Generalitat Valenciana.

*Art. 3. (Nova redacció) Independentment de la definitiva constitució del nostre territori com una
 província única, el territori del País Valencià compren el de les comarques i els municipis integrats en les
 actuals províncies d'Alacant, Castelló i València.*

*Art. 46. Afegir al apartat 1: «la comarca gestionarà i prestarà serveis d'àmbit supra-municipal, per
 tal d'aconseguir una major qualitat de vida i participació democràtica dels ciutadans i ciutadanes. La
 comarca ostenta personalitat política pròpia. La Generalitat Valenciana vetllarà per tal de que les ins -
 titucions comarcals gaudeixen de recursos i capacitat financera».*

*Art. 47. (Nova redacció) Les diputacions tindran les competències i capacitat que la Constitució i les
 Lleis lis garanteix.*

*Art. 49. Afegir un nou punt: 3. Per una llei de les Corts Valencianes es crearà un Fons Valencià de
 Cooperació Municipal i Comarcal.*

7. DRET CIVIL VALENCIÀ

És un dels elements que connecta amb la història i les arrels del nostre poble i que ha estat de -
 desenvolupat de forma totalment insatisfactòria i insuficient amb l'actual Estatut.

Art. 8. (Nova redacció) Les normes i disposicions de la Generalitat Valenciana i el Dret Civil Valencià tindran eficàcia territorial, amb les excepcions que puguen establir-se i amb les corresponents a l'aplicació de l'estatut personal i d'altres normes d'extra-territorialitat.

Els estrangers que adquiriren la nacionalitat espanyola quedaran sotmesos al Dret Civil Valencià mentre mantinguen el veïnatge administratiu al País Valencià.

8. CAPACITAT NEGOCIADORA EN EUROPA

Quan es va redactar l'Estatut no havíem entrat en la Comunitat Europea i no era possible plantejar-nos els problemes que planteja. Vint anys després gaudim de competències exclusives com a Comunitat Autònoma que moltes vegades són objecte de negociació entre l'Estat Espanyol i la Unió Europea. Es dona la contradicció de què el ministeri d'Assumptes Exteriors del govern espanyol negocia amb la UE competències que no li són pròpies ja què estan cedides per lleis a les CCAA en general i al País Valencià en concret.

Altres països de la Unió Europea, aquells que tenen un model federal més desenvolupat com Alemanya, Àustria o Bèlgica han desenrotllat mecanismes de co-decisió i co-negociació entre els Estats i els landers amb la UE. Normalment el camí rau en un funcionament adequat del seu Senat com a cambra territorial on es substància i desenvolupa els processos de debat i negociació. Malauradament el Senat espanyol no compleix en absolut les seues funcions de cambra territorial i exigeix entre altres motius una profunda reforma per afrontar aquest problema.

Cal deixar clar que la Cambra europea de les regions i els municipis no compleix en absolut ni pot complir-lo amb l'actual estructura de la Unió Europea. Qualsevol pretensió en aquest sentit encara que pugua tenir una apariència voluntarista amaga en el fons la voluntat d'establir una cortina de fum per amagar la manca de voluntat del govern de l'estat actual de resoldre amb voluntat autonomista aquest greu problema com ho demostra l'aparició de dissensions al voltant d'aquest tema en l'interior del mateix partit del govern.

Art. 11. Afegir un apartat k)

K) Rebre la informació, debate i emetre l'opinió, així com executar els tractats internacionals i legislació de la Unió Europea en quan es refereixen a matèries de particular interès per al País Valencià o que afecten a competències exclusives.

9. REBAIXA DEL 5% EN LES ELECCIONS AUTONÒMIQUES

Durant aquest últims vint anys diversos partits polítics han patit el, al nostre entendre, antidemocràtic mínim del 5% de tots els vots emesos en el País Valencià per a poder accedir a les Corts Valencianes. Ha estat un mecanisme que ha deixat fóra del Parlament Valencià a UCD en el 91 a UPV en tot el període democràtic i en les últimes eleccions del 99 a UV i al BNV sense representació. Unes 200.000 persones, aproximadament el 9'5% dels votants es quedaren sense representació per aquesta clàusula a l'entendre d'EUPV totalment injustificada i antidemocràtica com venim reiterant en tots els programes electorals.

Som conscients de les matemàtiques electorals. Un mínim del 5% afavoreix les majories absolutes del partit governant. En el 99 per exemple rebaixar del 5 al 3% haguera suposat que tant UV com BNV disposarien ara de tres parlamentaris cadascú a costa de què tant el PP com el PSPV haurien vist reduït a 46 i 32 respectivament el número dels seus parlamentaris originals. És una qüestió de convicció democràtica.

Art 12. A l'apartat 2. Substituir, on diu: «5% dels emesos en la C A V», per «3% de la circumscriptió electoral».

10. CAPACITAT DE DISSOLUCIÓ DE LES CORTS VALENCIANES

Si mirem una característica clara que diferencia sense excepcions a les Comunitats històriques o que accediren a la seua autonomia per la via 151 d'aquelles que anàrem pel camí de l'article 143 aquesta és sens dubte, la capacitat de dissolució anticipada de les Corts de la CCAA pel President del govern corresponent. Això passa en Catalunya, País Basc, Galícia i Andalusia i no passa en cap altra Comunitat Autònoma amb plena capacitat.

És cert que les últimes modificacions estatutàries han permès una semi-dissolució: Està permès dissoldre les Corts i convocar noves eleccions però amb la condició de què quan hi haja noves eleccions autonòmiques i municipals es tornen a convocar eleccions, s'haja arreglat el problema que va motivar la dissolució o no. Evidentment aquesta és la típica solució que no deixa en mans del President corresponent el poder polític per a decidir quan s'han de convocar eleccions. La decisió ve de fora de la CCAA.

Sens dubte aquest és un tema que marca la frontera entre una reforma de l'Estatut i la mera cosmètica del mateix sense qüestionar-se seriosament cap problema de fons.

Art 12. A l'apartat 4.: (Nova redacció)

4. El mandat de les Corts Valencianes serà de quatre anys excepte quan es produïxca la seua dissolució anticipada. Les eleccions tindran lloc en els terminis previstos en la legislació electoral aplicable. En qualsevol cas les Corts Valencianes electes es constituïran en un termini màxim de 90 dies a partir de la finalització del mandat anterior.

Art. 15. Nou apartat 4)

4. El President de la Generalitat Valenciana tindrà plena capacitat de dissolució anticipada de les Corts Valencianes i de convocatòria de eleccions a Corts per a una nova legislatura amb període màxim de quatre anys.

11. AUGMENT DE COMPETÈNCIES

Malgrat reconèixer que el nivell competencial assolit en aquests vint anys és un nivell comparable al de les Comunitats històriques, queden coses a millorar clarament en els temes de Justícia i Temes penitenciaris, marc de relacions laborals o sobretot el tema de les infraestructures en matèria de comunicació com són carreteres, ports i aeroports.

Menció especial cal fer del tema de la policia autonòmica. Malgrat estar contemplada aquesta possibilitat en l'article 36 el tema de la seguretat mitjançant una policia pròpia està adquirint una importància cabdal com a conseqüència dels creixents problemes de seguretat que està pa-

tint el nostre País tant en allò que es refereix a la seguretat de les persones com fins i tot la seguretat de les instàncies públiques com és per exemple d'administració de Justícia etc.

Art. 31. Afegir:

34. Justícia.

35. Marc de Relacions Laborals.

36. Matèria penitenciària.

37. Ports.

38. Aeroports.

39. Carreteres.

Art. 33. (nova redacció del punt 1)

1. Legislació Laboral.- Assumint les competències de l'Estat en matèria de relacions laborals, tanmateix, en la facultat d'organitzar, dirigir i tutelar, amb l'alta inspecció de l'Estat, els serveis d'aquest per a la execució de la legislació laboral, procurant unes condicions de treball, de progrés social i benestar i promovent la qualificació professional dels treballadors i treballadores.

Art. 36. (Nova redacció) Existirà un cos únic de policia autonòmica del País Valencià, que estarà regulada per una Llei de les Corts Valencianes i que tindrà com a fi la protecció de les persones i bens i el manteniment de l'ordre públic en el nostre territori.

12. RELACIONS AMB CCAA DE L'ANTIGA CORONA D'ARAGÓ

El País Valencià necessita d'unes relacions privilegiades amb les Comunitats Autònomes que componen l'Antiga Corona d'Aragó (Catalunya, Aragó i Illes Balears) per a desenvolupar conjuntament polítiques en defensa del seu propi patrimoni històric (Arxiu), defensa i promoció

de la llengua comuna pròpia mitjançant estructures comunes de col·laboració, articulació d'un mercat comú a nivell cultural, comunicacional i de producció literària i edició etc.

Art. 42. Afegir al punt 1 després de CA.

3. I especialment la Generalitat Valenciana establirà convenis de col·laboració amb les Comunitats Autònomes de l'Antiga Corona d'Aragó, per tal de mantindre els lligams històrics i culturals, així com la gestió d'activitats concretes, de conformitat amb el marc jurídic vigent.

13. CANVI EN EL MODEL DE FINANÇAMENT AUTONÒMIC

No podem estar d'acord amb el model actual de financiació autonòmica al mantenir, malgrat les millores recents, forts greuges comparatius amb la financiació percebuda per càpita per la resta de CCAA amb competències comparables. Al nostre entendre cal avançar paulatinament cap a un model de financiació basat en el concert econòmic solidari basat en la responsabilitat fiscal del País Valencià dins del marc normatiu estatal i europeu i tenint en compte la solidaritat inter-territorial entre les Comunitats Autònomes menys desenvolupades.

Art. 52. Els tributs cedits per l'Estat al País Valencià seran els que en cada moment acorden el Govern d'Espanya amb el vist i plau de les Corts Generals i el de la Generalitat Valenciana amb el vist i plau de les Corts Valencianes

Art. 48. Modificar l'apartat 1.

1. El País Valencià disposarà, per al desenvolupament i execució de les seves competències, de patrimoni e hisenda propis, que serà acordada amb l'estat mitjançant un concert econòmic que tindrà caràcter permanent.

2. Mentre dure el procés de transferències de l'Estat al País Valencià aquest gaudirà d'un sistema de finançament provisional basat en la cessió de impostos i en la participació amb impostos de l'Estat, l'anomenada cistella d'impostos. Aquest finançament deurà garantir, la autonomia financera, la suficiència econòmica, la flexibilitat, la solidaritat i corresponsabilitat fiscal, així com reduir el dèficit fiscal amb l'estat.

La Generalitat Valenciana té la capacitat normativa sobre tots els impostos cedits, d'acord amb un model de sobirania tributària compartida amb la Unió Europea i l'Estat Espanyol.

Art. 53. La participació en tributs del estat es fixarà d'acord amb el Govern d'Espanya i les Corts Generals, amb el Consell de la Generalitat Valenciana i el vist i plau de les Corts Valencianes.

Art.54. La gestió, recaptació, liquidació e inspecció dels tributs propis, dels cedits i dels participats i les formes de col·laboració en aquestes matèries serà fixada per una llei Orgànica estatal i per una Llei Valenciana de Finançament, considerant l'Agència Tributària Valenciana com Administració única en matèria tributària en tot el territori del País Valencià.

Els tributs cedits i la participació en tributs de l'Estat, així com les Lleis corresponents, es revisarà d'acord allò previst a les Lleis i en tot cas, cada cinc anys.

14. MODIFICACIONS ESTATUTÀRIES DE CARÀCTER MÉS TÈCNIC

- Incloure en l'Estatut institucions desenvolupades amb posterioritat com és el cas del Consell Jurídic Consultiu.
- Eliminar la data d'eleccions introduïda en l'última reforma i que, per cert, va ser incomplida en 1999.
- Suprimir en l'article 17 la limitació de deu conselleries amb funcions executives. No sembla massa lògic que una llei orgànica pugui limitar l'organització del poder executiu del País Valencià quan el mateix Estatut en el seu article 31.1 reconeix que és una competència exclusiva.
- Eliminar totes les transitòries actualment superades per el devenir de la història d'aquest vint últims anys (3^a, 6^a, 8^a i 9^a) i adaptar la redacció de les transitòries 4^a i 5^a.

- Eliminació del llenguatge sexista en tot l'Estatut.
- Suprimir en l'article 14.3 les limitacions actuals dels períodes ordinaris de quatre mesos (entre setembre i desembre i entre febrer i juny).